

[Indenrigsministeren.]

Jeg skal med Hensyn til disse Bestemmelser i øvrigt henvise til de Bemærkninger, der ledsager Lovforslaget. En saadan Om-skrivning, som jeg her har nævnt, fra Rest-gæld til Hovedstol vil jo for de lidt ældre Laan kunne betyde en meget betydelig Lettelse af Laantagernes halvårlige Ydelse, og jeg tror, at det set fra alle Synspunkter er forsvarligt under de nu foreliggende Forhold at gaa til de Lempelser med Hensyn til Afdrag og andre Vilkaar, som der her stilles Forslag om.

Jeg skal endnu blot nævne, at der i § 2 findes en Bestemmelse om, at Tinglysning af Foranstaltninger, der foretages i Henhold til denne Lov, kan ske uden Afgift til Statskassen og uden Erlæggelse af det i Tinglysningsafgiftsloven fastsatte Vederlag, ligesom de i Tinglysningsafgiftsloven ommeldte Udskrifter og Genpartier kan udstedes uden Stempel og Gebyr.

Jeg skal hermed tillade mig at anbefale Lovforslaget til det høje Tings Velvillie.

Formanden: Eksemplarer af de fremsatte Lovforslag vil blive omdelt til Tingets Medlemmer.

Den første Sag paa Dagsordenen var:

Fortsættelse af første Behandling af Forslag til Lov om Tillægsbevilling for Finansaaret fra 1. April 1932 til 31. Marts 1933.

Forhandlingen genoptoges.

Aksel Larsen: Det foreliggende Forslag til Tillægsbevillingslov indeholder jo intet som helst overraskende. Det er nøjagtigt, hvad man kunde og maatte vente i den givne Situation og fra den givne Regering, holdt nøje op ad de samme Principper, som gaar gennem Finanslovsforslaget selv og gennem Finansloven, fortsættende dennes Linie, og ogsaa uden noget som helst videre Perspektiv eller Hensyntagen til den Krisesituation, hvori vi befinder os.

Der er blevet sagt om dette Forslag, at det er uredeligt, at det er uærligt og ikke giver noget sandt Billede af Statens finansielle Situation. Jeg skal ikke bestride det, men jeg vil i den Henseende henholde mig til, hvad jeg allerede har sagt, at det er nøjagtigt, hvad man kunde vente, som Landet ligger. Naturligvis giver man ikke noget nøjagtigt og klart Billede af den økonomiske Situation, er ikke

interesseret i det og formodentlig heller ikke i Stand til at gøre det, og deri ligner Forslaget, som sagt, Finansloven. Hvis man f. Eks. tager et enkelt Punkt som Statsbanerne, saa fremgaar det af Tillægsbevillingslovsforslaget, at Statsbanernes Underskud er væsentlig forøget, men Statsbanernes Regnskab er jo opstillet paa saa viselig en Maade, at Underskuddet synes langt større, end det i Virkeligheden er, saa der altsaa kan ligesom skaffes mere finansiell Baggrund for en Rationaliseringspolitik, for forværrede Arbejdsforhold, Afskedigelse o. s. v. ved Statsbanerne. Der kan ikke være nogen anden Grund til, at man foretrækker at stille Statsbanernes Regnskab op paa denne Maade, idet der naturligvis ikke foreligger nogen som helst saglig Begrundelse for den Rentebyrde, man belaster Statsbanernes Budget med. Og paa andre Punkter gaar Forslaget ligeledes videre i Finanslovens Spor, bevilger f. Eks. flere Penge til Folkenes Forbund o. s. v., o. s. v. Det tager ikke Hensyn til Statskassens Underskud, giver ikke noget Billede af det eller giver, rettere sagt, et fortegnet og falsk Billede, idet det fremstiller Underskuddet som værende væsentlig ringere, end det naturligvis i Realiteten er.

Og hvor Dækningen skal komme fra, forlyder der intet om. Ja, der foreligger formelle Forslag og Udtalelser om Dækning, men det er naturligvis ikke tilstrækkeligt, og at der ikke foreligger mere, er vel, fordi der endnu findes forskellige Ting i Forligsposen fra Kriseforliget, som man ikke er rykket ud med, som endnu holdes hemmelige, og som man regner med til sin Tid skal redde Statens Finanser over Krisen.

Det vil imidlertid ikke blive Tilfældet. Det er en Form for Lapperier, man her forsøger sig paa, og i den Henseende er det ingen Overdrivelse at sige, at ikke alene Finansloven, men hele den Kriselovgivning, der præsteres her i denne Rigsdag, er Udtryk for et Laden-staatil-Princip, et: efter os Syndfloden! det gaar vel nok, saa længe vi lever! for Mangel paa Hensyntagen til Udviklingen, den økonomiske Krise og Verdenssituationen i det hele taget. Det har i mange, mange Aar været saadan, at man almindeligvis i Danmark regnede med, at Danmark er et lille fredeligt Land, omgærdet af Plankeværker og Risgærder, og der er ingen Fare for, at hvad der sker andre Steder, skulde bryde ind over os. Men det nytter jo ikke at lukke Øjnene for den Kendsgerning, at det kapitalistiske System staar for Fald i